

Silah Zoruyla Dayatılan Kalp Para

Bütün ülke, ekonomide yaratılan büyük çalkantıyı konuşuyor. Yalnızca sonuçlar üzerinden büyük bir tartışma yapılıyor. Hiç kimse sorunun kaynağını sorgulamıyor. Muhalefet, kriz büyürse iktidarı düşürme peşinde. İktidar her zamanki gibi muhalefeti suçluyor. Çok bilir ekonomi “uzmanları” konunun ne denli çetrefilli olduğunu kanıtlayabilmek için en anlaşılmasız sözcükleri özenle seçip halkı “aydınlatma” peşinde. Kur, emisyon, faiz, enflasyon, Merkez Bankası, yıllık hedefler, cari açık vs. sözcükleri arasında vatandaşın bir gözü televizyonların altında hızla dönen rakamlarda, bir gözü de akıllı telefonlarına gelen en son “PİYASA” haberlerinde.

Kırk yılı aşkın süredir yaşantımıza sokulan en sihirli sözcük **PİYASALAR...**

Her şey **piyasaları ürkütmemek** üzerine kurulmuş. Siyaset, sağlık, güvenlik, eğitim, dış politika, enerji, üretim, işçi ücretleri... Yaşantımızı etkileyen her şey **PİYASALARI ürkütmemek** üzerine kurulu. Ve elbette ortalıkta dönen bir de “reel sektör” kavramı... Ancak kimse reel sektörün ayağa kaldırılmasıyla ilgili değil. Gerçekte PİYASALAR deyip duranlar bir türlü ağızlarına SANAL SEKTÖR kavramını almıyorlar. Oysa esas düşündükleri SANAL SEKTÖR. Sanal kavramı sözlüklerde şu şekilde açıklanıyor: “GERÇEKTE YERİ OLMAYAN, GERÇEKTE VAR OLMAYAN ANCAK ZİHİNDE TASARLANAN” ... Reel ise bunun tam tersi yani yaşamın ta kendisidir.

Bugün yaşadığımız ekonomik gerçeklikten bizi koparıp yaşantımızı karartan olaylar zincirinin en köklü başlangıcı ise yakın tarihimizin iki acı olayıdır ki; her ikisi de halkımıza “DEVİRİM” adıyla yutturulmuştur. Bunlardan birincisi ve en korkuncu 1983 ve sonrasında Özal tarafından yapılan düzenlemelerle **Türk Parasının Kıymetini Koruma Hakkında Kanun**'nun işlevsizleştirilmesidir ki “artık kimse cebinde yabancı para bulundurduğu için soruşturulmayacak” söylemi ile ulusal paranın dinamitlenmesidir. İkinci büyük olay ise 1996'dan başlayarak **Gümrük Birliği Anlaşması** koşullarının yürürlüğe girmesidir. (Bir başka olay da 1999'da Uluslararası Tahkimin önünü açan anayasal ve yasal düzenlemelerdir ki, başka bir yazının konusudur.)

Türk Parasının Kıymetini Koruma Hakkında Kanun'nun “fiilen” yürürlükten kaldırılması ile birlikte dövize, özellikle ABD Dolarına büyük bir hücum başladı. Özal'ın mimarı olduğu **24 Ocak 1980 kararları** ile o yıl %95 olarak gerçekleşen enflasyon, 22 yıl boyunca iki haneli rakamların üstünde kaldı. Her köşede açılan döviz büfeleri, bu büfelerin olmadığı yerlerde kuyumcular, hatta seyyar dövizciler aracılığı ile yurttaşlar “güvenli” buldukları yeşil paralara koştular. Aylığını alan soluğu döviz büfesinde alıyor, hiç değilse sigara parasını bedavaya getirdiğini söylüyordu. Sigara parası bedavaya geliyordu ancak bir ay sonra alınan aylıktaki gerçek azalma ile giderek yoksullaşıyor, enflasyon azıyor, Türk lirası hızla eriyordu. Yani, Gresham Yasası hükmünü yürütüyor “kötü para iyi parayı kovuyordu”. Dolar piyasadaki Türk Lirasını kovuyordu. Evet Türk lirasını Türk piyasasından kovan para kötü para idi. Dünyanın en kötü, en çirkin parası...

Ekonomisini dengede tutmaya çabalayan bütün ülkelerin piyasaya sürdükleri paranın karşılığı Altın, döviz ya da başka kıymetler olarak vardır. ABD hariç... Bu kurala uymayan ülkelere dünya finans sistemi üzerinden baskı yapan ABD, kendisi bu kurala uymaz. Onların parasının karşılığı yoktur. Bu karşılığı merak edenlere silah gösterirler. Bu nedenle de dünyada en “geçerli” para birimidir. Arkasında ABD'nin silah gücü vardır. Üstelik bu **haydut devletin** gösterdiği silah o denli uzak da değildir. **Ülkemizdeki ABD üsleri** bir yana, salt ülkemizi çevreleyen yakın komşularımızda son günlerde sayısı anormal artan ABD üslerine ek olarak Akdeniz'den Umman denizine, Japon

denizinden Pasifik okyanusuna dek dünyanın her yerinden namlularını göstermektedir. ABD Doları yalnızca ABD ile ikinci ülkelerin arasındaki ticaretin değişim aracı değil, ABD dışındaki iki ülke arasındaki ticaretin de değişim aracıdır. Bu kuralın dışına çıkmaya çalışan ülkelerin başına neler geldiğini çok yakın tarihten biliyoruz. Irak'ta Saddam Hüseyin, Libya'da Muammer Kaddafi bu nedenle devrilmiş, İran düşmanlığı bu nedenle bir türlü sönümlenmemektedir.

ABD derin devleti, ülkesindeki yatırımcılara "sermayenizin gittiği her yerde ABD namlusu arkanızdadır" mesajını açıkça iletmektedir.

Ülkemizde de ABD patentli "**bizim oğlanların**" 12 Eylül 1980 darbesinin ardından gelen Turgut Özal, ABD'den aldığı güç ve cesaretle Türk Parasını Koruma Yasasını yok ederek dünyanın en sahte parasını ülkemizde egemen kılmıştır. Ülkede muhalefetin ezildiği, yüzbinlerce insanın hapse atılıp yargılandığı, işkence tezgahlarında kaybedildiği, 50 kişinin idam edildiği, yüzbinlerce kişinin fişlenerek işten atıldığı bir baskı ortamından hemen sonra ABD kalp parası ülkemize egemen olmuştur. Yani Türk parası, ABD namluları ile ABD Dolarına teslim edilmiştir.

İşte bu politikaların sonucu olarak **Türk Parasının değersizleştirilmesi** sonucu halkımız olayın gerçek nedenini bilemeden dünyanın en kötü, en kalp parasına sahip olmak için şehvetle bu paraya saldırmakta, saldırdıkça, kendi parası değersizleşmekte dolayısıyla reel (AS: gerçek) ücreti gerilemektedir. Buna karşın, "**Ekonomik Kurtuluş Savaşı**" verdiğini söyleyenler kamu ihalelerinde, köprü, otoyol geçişlerinde ABD Dolarını geçerli para saymaktadırlar. Gerçek değeri birkaç kuruşu geçmeyen yeşil renkli kağıt parçası, her gün Türk parasını kaçıp kurtulunması gereken "değersiz" bir kağıt parçası durumuna getirmektedir.

Bugünkü krizin ikinci önemli nedeni ise **Avrupa Birliğine girme rüyası** ile **Gümrük Birliği** anlaşmasına girilip, gümrük duvarlarının sıfırlanması, tüm dünyanın hurda makinalarından, ıvır zıvıra, oyuncaklara dek her şeyin ithal edilerek yerli üreticinin yok edilmesidir. Her köşede açılan "milyoncu" mağazalar, lüks alışveriş merkezlerindeki ışıltılı dükkanlar, zincir marketlerin raflarındaki baş döndürücü yabancı ürünler "yerli ve milli" politikalarının laftan ibaret olduğunun kanıtıdır.

FETÖ'cülükten mahkum olup hapse giren Altan biraderler yıllarca TV kanallarında "Türk köylüsü tembel" söylemleri ile "**üretmeyelim satın alalım**" sözleriyle ile üretimi baltalamış, sonuçta Çikita muz ile başlayan tarımsal ürün dışalımını (ithalatı), "ürüne değil tapuya destek" politikaları ile buğday tarlaları boş kalmış, bırakın buğdayı samana bile muhtaç duruma düşen Türk halkı, şimdi zincir marketlerden kota ile alışveriş yapar duruma gelmiştir.

Yakın tarihimizde yaşadığımız bu acı olayları yaşadığımız ekonomik bunalımın (krizin) toz duman ortamında unutuyoruz. Bu ortamı hazırlayanlarla hesaplaşmadıkça, Türk Parasını Türk ülkesinde egemen kılmadıkça değişecek bir şey yoktur. Döviz fiyatlarını gösteren ışıklı levhalara bakmaktan vazgeçip bu hesaplaşmayı yapmalıyız.

Gün helalleşme değil, hesap sorma günüdür.

Lütfü Kırayoğlu